

Griffienummer 296 / 2019
Inzake OM / 1) 2)
Datum van uitspraak 19.3.2019.
Notitienummer parket

Rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, sectie correctioneel

Vonnis

11° Kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE :

BEKLAAGDEN :

436

1) _____, geboren te _____
op _____ en wonende te _____
van Belgische nationaliteit

- Ter zitting in persoon verschenen, bijgestaan door mr. Chris SCHIJNS loco mr. J. VERLINDEN, advocaten bij de balie Limburg.

437

2) _____ geboren te _____ op _____ en
wonende te _____ van Belgische
nationaliteit.

- Ter zitting vertegenwoordigd door mr. Chris SCHIJNS loco mr. J. VERLINDEN, advocaten bij de balie Limburg.

1. INHOUD TENLASTELEGGINGEN :

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Op het perceel aldaar gelegen te _____ gekadastreerd als

eigendom van _____ en _____
ingevolge akten verleden door notaris _____ te _____ d.d. 20 juni 2013 en d.d. 7 januari
2014:

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.2° (een ontbossing zoals vermeld in art. 4.15° van het bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3

§§ 1-2 van dat decreet) en bij artikel 4.2.1.3° (het vellen van bomen die op een hoogte van één meter boven het maaiveld een stamonttrek van één meter hebben, en geen deel uitmaken van de oppervlakten, vermeld in 2°), te hebben uitgevoerd, namelijk 13 loofbomen te hebben gekapt in strijd met de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van van 17.06.2014, dewelke oplegde om de te ontbossen oppervlakte te beperken tot 500m² en de inlandse eiken aangeduid als te behouden inlandse eiken op het bijgevoegde plan, te behouden.

INSCHRIJVING DAGVAARDING TER HYPOTHEKEN

De aandacht van de gerechtsdeurwaarder dient er op gevestigd te worden dat deze dagvaarding, Overeenkomstig artikel 6.3.1§6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, artikel 20ter, al. 2 Woondecreet of art. 11.2.3 Onroerend Erfgoeddecreet , door zijn zorgen aan de hypotheekbewaarder van de ligging van het onroerend goed dient te worden aangeboden ter overschrijving.

Het bewijs van de overschrijving en de kantmelding dient samen met de dagvaarding gevoegd te worden aan het strafdossier

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van , op 28.09.2018.

Ref.:

Bedrag : 230,00 euro.

De Adviseur,

(Get.)

2.PROCEDURE :

Gezien het bevel van dagvaarding, rechtsgeldig aan beklaagden betekend.

De zaak werd behandeld tijdens de openbare zitting van 19.02.2019 waarop werden gehoord :

- Het openbaar ministerie in haar uiteenzetting van de zaak en in haar vordering, bij monde van dhr. B. HELSEN.
- De eerste beklagde in zijn verdedigingsmiddelen, bijgestaan door Mr. C. SCHIJNS, voornoemd.

- Mr. C. SCHIJNS, voornoemd, in zijn verdedigingsmiddelen namens de tweede beklaagde.

Men sprak de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van het geding.

De rechtbank stelt vast dat werd voldaan aan de verplichting om de dagvaarding te doen overschrijven in het kantoor Rechtszekerheid van het gebied waar het betreffend goed gelegen is.

De strafvordering is ontvankelijk.

De rechtbank stelt vast dat in het bevel tot dagvaarding geen tijdsbepaling van het ten laste gelegd feit werd voorzien. De tenlastelegging wordt dan ook aangevuld op de wijze zoals verder bepaald. Deze aanvulling brengt geen wijziging aan in het feit dat het voorwerp uitmaakt van de strafvervolging, noch schaadt zij beklaagden in hun recht van verdediging, daar deze ter zitting in het debat werd gebracht en beklaagden hieromtrent tegenspraak hebben kunnen voeren.

3. BEOORDELING:

VOORAFGAANDE BEOORDELING : WETSWIJZIGING EN DE BLIJVENDE STRAFBAARHEID:

De rechtbank stelt de volgende wetswijzigingen vast die sinds de feiten zijn doorgevoerd :

1. De door het decreet van 25.04.2014 betreffende de omgevingsvergunning (B.S. 23.10.2014) bepaalde wijzigingen aan het vergunningsluik van de VCRO zijn in werking getreden op 23.02.2017 (zie art. 397 van voormeld decreet zoals gewijzigd door art. 8 van het decreet van 03.02.2017 houdende de nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 09.02.2017)).

Door art. 296 van voormeld decreet van 25.04.2014 worden in artikel 4.2.1. VCRO de woorden "voorafgaande stedenbouwkundige vergunning" vervangen door de woorden "voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen".

2. Art. 145 van het decreet van 25.04.2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27.08.2014) bepaalt dat dit in werking zou treden één jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van de inwerkingtreding van het decreet van 25.04.2014 betreffende de omgevingsvergunning werd vastgelegd. Dit betekent dat dit decreet van 25.04.2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning normaal gezien in werking zou zijn getreden op 23.02.2018.

Echter, ingevolge art. 51 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de handhaving van de ruimtelijke ordening en tot wijziging en opheffing van diverse besluiten van 09.02.2018 (B.S. 28.02.2018), is het decreet van 25.04.2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, met uitzondering van art. 145, tweede lid, in werking getreden op 01.03.2018.

3. Het nieuwe art. 6.2.1 van de VCRO houdt thans de strafbepalingen in en luidt met betrekking tot onderhavige zaak als volgt :

"De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen :

1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in art. 4.2.1 en art. 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in art. 4.2.1 en art. 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning".

4. De feiten waarvoor beklaagden vervolgd worden maken een inbreuk uit op het art. 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Deze feiten zijn strafbaar gebleven, weliswaar thans op grond van artikel 6.2.1. lid 1.1° VCRO ingevolge het decreet van 25.04.2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, en de strafmaat is eveneens gelijk gebleven.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED:

SCHULDVRAAG:

De schuld van beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten wordt ten genoeg van recht bewezen door de onderzoeksresultaten verzameld tijdens het vooronderzoek en tijdens het ter zitting gevoerd onderzoek.

De rechtbank verwijst ter zake in het bijzonder naar :

- de objectieve vaststellingen van de verbalisanten, zoals deze blijken uit het strafdossier;

- de duidelijke inhoud van de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning dd. 17.06.2014 van het college van burgemeester en schepenen van de stad ;
- de feitelijke vaststellingen dd. 24.12.2015 van de beëdigd bouwtoezichter van de stad , zoals opgenomen in diens vaststellingsverslag met nr. .;
- het fotodossier;
- de verklaring van architecte ;
- de eigen bekennende verklaring van eerste beklaagde tijdens het vooronderzoek.

Hieruit blijkt dat beklaagden op niet nader te bepalen data tijdens de incriminatieperiode, dertien loofbomen – meer bepaald inlandse eiken – hebben gekapt of laten kappen, hetgeen in strijd was met de duidelijke inhoud van de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning dd. 17.06.2014 van het college van burgemeester en schepenen van de stad waarbij immers uitdrukkelijk werd voorgeschreven dat de dertien inlandse eiken moesten behouden blijven.

Beklaagden kunnen geen rechten ontleen uit het advies dat het Agentschap voor Natuur en Bos op 23.11.2011 verstrekke met betrekking tot de aanvraag van de stad tot het bekomen van een verkavelingsvergunning ter plaatse. Zij waren immers geen betrokken partij en werden pas in 2014 eigenaar van het bedoeld perceel. Overigens blijkt dat ook dit advies voorwaardelijk was en voorzag in het behoud van 'de waardevolle inheemse zomereiken met een omtrek groter dan 30 cm in de terugbouwstrook en achteraan in de tuin'.

Verder blijkt dat de vergunning tot verkavelingswijziging dd. 14.02.2014 niet het kappen van de 13 inlandse eiken tot voorwerp had. Ook al zou op het bij de aanvraag gevoegd plan de tekst '*alle groen te kappen*' hebben gestaan, kan uit de beperkte goedkeuring geenszins worden afgeleid dat de hier bedoelde bomen mochten gekapt worden.

Tenslotte blijkt uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dd. 12.05.2014 met betrekking tot de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en ontbossing van beklaagden – dewelke omwille van de vermelde oppervlakte van 86 m² vermoedelijk enkel betrekking had op het driehoekig perceel dat gearceerd staat op het plan zoals gevoegd bij de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning dd. 17.06.2014 – dat ook daar als bijkomende voorwaarde werd opgelegd dat binnen dit perceel vier zomereiken moesten behouden blijven en tijdens de werkzaamheden beschermd worden.

Geen van de door beklaagde voorgelegde stukken waren dan ook van aard om enige onduidelijkheid te doen ontstaan over de rechten en verplichtingen van beklaagden.

Het betreffend perceel is eigendom van beide beklaagden, die wetens en willens in strijd met de hen verleende vergunning de dertien loofbomen hebben gekapt of minstens opdracht hiertoe hebben gegeven.

De feiten zoals omschreven in het bevel tot dagvaarding zijn derhalve bewezen lastens de beide beklaagden. De hoger vermelde incriminatieperiode is in overeenstemming met de gegevens van het vooronderzoek.

STRAFTOEMETING:

De rechtbank oordeelt dat de bewezen verklaarde feiten in hoofde van beide beklaagden individueel de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, zodat in toepassing van art. 65, eerste lid Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, met name de zwaarste.

De feiten zijn maatschappelijk onaanvaardbaar en geven blijk van een gebrek aan respect voor de regels van ruimtelijke ordening.

Beklaagde verzochten in ondergeschikte orde om het voordeel van het uitstel van tenuitvoerlegging.

Rekening houdend met de aard en de ernst van de bewezen verklaarde feiten, het maatschappelijk nadeel ervan, de omstandigheden waarin deze plaatsvonden, de persoonlijkheid van beklaagden en hun blanco strafregister acht de rechtbank het gepast om een bestraffing op te leggen zoals verder bepaald.

Het voordeel van het uitstel van de tenuitvoerlegging in de hierna bepaalde mate zal voor hen een bijkomende aansporing zijn om zich in de toekomst van dergelijke feiten te onthouden, daar zij moeten weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan verloren gaan.

BEOORDELING VAN DE HERSTELVORDERING:

Na positief advies dd. 19.05.2016 van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid stelde het college van burgemeester en schepenen van de stad een herstellvordering in, strekkende tot het *'herstel van de plaatselijke ordening door middel van het bijkomend compenseren van de illegale bebouwing (de oppervlakte die ontbost werd buiten de toegelaten 500 m²) en de stedenbouwkundige vergunning hiervoor aanvragen, en het heraanplanten van dertien nieuwe inlandse eiken plantmaat 14-16 met wortelkruit en groeigarantie'*, en dit binnen een termijn van 12 maanden en onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich bij deze herstellvordering aan.

Deze herstellvordering werd regelmatig en tijdig bij het parket ingesteld en is ontvankelijk.

Op de vordering tot het *'bijkomend compenseren van de illegale bebouwing (de oppervlakte die ontbost werd buiten de toegelaten 500 m²) en de stedenbouwkundige vergunning hiervoor aanvragen'* kan niet worden ingegaan, nu zulks niet voorzien is in artikel 6.1.41, §1, eerste lid VCRO (thans art. 6.3.1. VCRO) en derhalve niet door de rechtbank als herstelmaatregel kan worden opgelegd.

De maatregel tot *'het heraanplanten van dertien nieuwe inlandse eiken plantmaat 14-16 met wortelkluit en groeigarantie'* wordt beschouwd als het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken om de plaatselijke ordening te herstellen en in overeenstemming te brengen met de hoger vermelde geschonden stedenbouwkundige vergunning dd. 17.06.2014.

De rechtbank is van oordeel dat deze herstellvordering zowel intern als extern wettig is. Zij beoogt op een gepaste en noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door beklagden gepleegd misdrijf.

De gevorderde herstelmaatregel vindt steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven van goede ruimtelijke ordening. Gelet op de omvang en de aard van de inbreuk brengt de herstellvordering voor beklagden geen onredelijke last mee die het voordeel zou overstijgen dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan.

Beklagden hebben de misdrijven doelbewust gepleegd, vermoedelijk uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat dit soort van misdrijven alsmede het herstel ervan niet ernstig zou worden genomen. Zij hebben hun eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

Beklagden hadden kunnen inschatten dat zij te gelegener tijd door de administratieve overheid dan wel door de rechtbank konden worden verplicht om herstelmaatregelen uit te voeren. Door de werken alsnog uit te voeren (te laten uitvoeren) hebben zij dit risico aanvaard.

Gelet op de aard en de omvang van de gevorderde herstelmaatregelen bepaalt de rechtbank de termijn voor de uitvoering ervan op 12 maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis. Tevens is het gepast om een dwangsom op te leggen, nu de veroordeelden tot op heden niet vrijwillig zijn overgegaan tot uitvoering van de herstellvordering, die toch al dateert van medio 2016. Het bedrag van de dwangsom dient bepaald te worden op € 125,00 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregelen. Deze dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn, in zoverre huidig vonnis vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Verder dienen bij toepassing van art. 6.1.46 VCRO (thans art. 6.3.4., §1 VCRO) de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester te worden gemachtigd om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien bij gebreke aan uitvoering door de veroordeelden en dit op hun kosten.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED:

In toepassing van art. 4 V.T.Sv. houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

4. TOEGEPASTE WETTEN :

Wetboek van rechtspleging in strafzaken: 194, 185.

Strafwetboek: 40, 65.

Artikel 6.2.1. lid 1.1° VCRO ingevolge het decreet van 25.04.2014.

Art. 8 van de Wet van 29.6.1964 gew. bij art. 4 van de Wet van 10.2.1994.

Wet van 13.4.2005.

Wet van 15.6.1935: art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41.

De wetsbepalingen zoals vermeld in de geding inleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

UITSPRAAK :

De Rechtbank beslist op tegenspraak.

De rechtbank vult de tenlasteleggingen aan met de volgende tijdsbepaling “op niet nader bepaalde data tussen 16 juni 2014 en 22 december 2015 “.

OP STRAFGEBIED:

EERSTE BEKLAAGDE :

Verklaart de eerste beklagde schuldig aan de feiten onder de enige tenlastelegging.

Veroordeelt de eerste beklagde voor deze bewezen verklaarde feiten tot een geldboete van 500,00 euro, verhoogd met 50 opdecimés en alzo gebracht op 3.000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Gelast gedurende een proeftijd van drie jaar het uitstel van de tenuitvoerlegging van de helft van deze geldboete.

Verplicht eerste beklagde bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985, gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003, het K.B. van 19 december 2003, het K.B. van 31 oktober 2005 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 28 december 2011, tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan eerste beklagde overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van 53,58 euro.

Verplicht de eerste beklagde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van 20 euro.

Verwijst de eerste beklagde tot de ½ van de kosten van de strafvordering tot op heden in totaal begroot op 281,66 euro, inbegrepen de kosten van het kantoor van rechtszekerheid

TWEEDE BEKLAAGDE :

Verklaart de tweede beklagde schuldig aan de feiten onder de enige tenlastelegging.

Veroordeelt tweede beklagde voor alle bewezen feiten tesamen tot een geldboete van 500,00 euro, verhoogd met 50 opdecimes en alzo gebracht op 3.000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Gelast gedurende een proeftijd van drie jaar het uitstel van de tenuitvoerlegging van de helft van deze geldboete.

Verplicht tweede beklagde bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985, gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003, het K.B. van 19 december 2003, het K.B. van 31 oktober 2005 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 28 december 2011, tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers

van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan tweede beklaagde overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van 53,58 euro.

Verplicht de tweede beklaagde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van 20 euro.

Verwijst de tweede beklaagde tot de ½ van de kosten van de strafvordering tot op heden in totaal begroot op 281,66 euro, inbegrepen de kosten van het kantoor van rechtszekerheid

MET BETREKKING TOT DE HERSTELVORDERING:

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond in de hierna bepaalde mate:

Beveelt beide beklaagden solidair tot de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken, hetgeen in casu het heraanplanten van dertien nieuwe inlandse eiken met plantmaat 14-16 met wortelkluit en groeigarantie impliceert.

Beveelt dat deze herstelmaatregel integraal dient te worden uitgevoerd binnen een termijn van twaalf maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis.

Zegt voor recht, voor zover de opgelegde herstelmaatregel niet integraal zou zijn uitgevoerd binnen deze termijn, dat de stedenbouwkundige inspecteur evenals de burgemeester van de stad ambtshalve in de verdere uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagden.

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de opgelegde herstelmaatregel niet vrijwillig zou worden voldaan, solidair tot betaling aan de burgemeester van de stad, dan wel aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis voorafgaandelijk werd betekend.

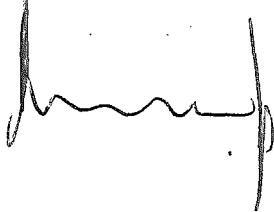
Zegt voor recht dat van dit vonnis melding dient te worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het kantoor Rechtszekerheid onder ref.

OP BURGERLIJK GEBIED:

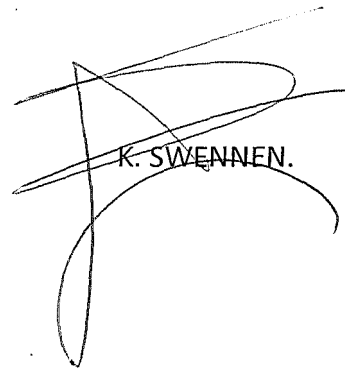
Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen cfr. art. 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting van de 11° Kamer uitgesproken op negentien maart tweeduizend negentien door dhr. K. SWENNEN, Rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Limburg, afdeling Tongeren, met bijstand van aang. Griffier (art. 330 ter Ger.W.) M. Vandyck, waar verder aanwezig was het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld in het Pro Justitia van uitspraak.

M. VANDYCK.

K. SWENNEN.